

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У. 1900/10 (2007)
4. фебруара 2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судијским помоћником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по тужби М.Т. против решења Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, број 07-00-01656/2006-03 од 26. октобра 2007. године, донетог у ствари слободног приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној 4. фебруара 2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба против решења Дома здравља „Земун“, 03 број 2884-2 од 27. новембра 2006. године, којим је одбијен његов захтев за достављање информација о томе да ли је у Дому здравља „Земун“ лечена и од које болести из Крагујевца која је преминула 29. децембра 2002. године у Земуну.

Тужилац, тужбом поднетом Врховном суду Србије, оспорава законитост решења туженог органа сматрајући да је тим решењем повређен закон на његову штету. Истиче да је он, као рођак покојне, имао право на

тражене информације, те да те информације не представљају службену тајну. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је 1. јануара 2010. године, сагласно одредби члана 29. став 1. у вези са чл. 90. став 1. и чл. 98. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31. децембра 2009. године, међу којима и предмет тужиоца заведен под службеним бројем тог суда, У. број 9783/07.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), који се у овом случају има применити према одредбама члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је првостепеним решењем Дома здравља „Земун“, 03 број 2884-2 од 27. новембра 2006. године, одбијен тужиочев захтев за достављање информација о томе да ли је у Дому здравља „Земун“ лечена и од које болести из Крагујевца која је преминула 29. децембра 2002. године у Земуну. Првостепени орган је одбио захтев наводећи да се ради о информацијама за које је Законом о здравственој заштити („Службени гласник РС“, број 107/05), прописано да спадају у личне податке о пацијенту и представљају службену тајну, па се уз пацијентов пристанак могу саопштити пунолетном члану његове породице, односно изузетно и без пацијентовог пристанка ако је неопходно ради избегавања здравственог ризика члана породице.

Код овако утврђеног чињеничног и правног стања, по оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је побијаним,

другостепеним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против наведеног првостепеног решења, правилно налазећи да се ради о информацијама таквог карактера чијим би се добијањем озбиљно угрозило право на приватност лица на које се информација односи.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/04, 54/07), којом је прописано, уз три изузетка, да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност лица на које се тражена информација односи, Управни суд налази да су првостепени и другостепени орган правилно оценили да се у овој правној ствари ради о захтеву тужиоца који се односи на доступност информација које по својој правној природи не представљају информације од јавног значаја, у смислу члана 5. наведеног закона. Тужбичево право, односно интерес да му буду учињене доступним информације које је тражио је, по схватању овог суда, мање од права на приватност лица на које се односе тражене информације, па би давањем тражених информација право на приватност тог лица било озбиљно нарушено. Стога Суд налази да нису основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на тужбичеву штету.

Са изнетих разлога, основом члана 41. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

дана 4. фебруара 2010. године, 10 У. 1900/10 (2007)

Записничар

Весна Мраковић, с.р.

Председник већа-судија

Томислав Медвед, с.р.

ОИ